

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 44/12
06.06.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića, i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene LJ.V., zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 4. u vezi člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 298/12 od 09.05.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Požegi K broj 516/10 od 07. 03. 2011. godine i Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 br. 3610/11 od 08. 02. 2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 06.06.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 298/12 od 09.05.2012. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Požegi K broj 516/10 od 07. 03. 2011. godine i Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 br. 3610/11 od 08. 02. 2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Požegi K broj 516/10 od 07. 03. 2011. godine okrivljena LJ.V. na osnovu člana 355. tačka 2. ZKP oslobođena je od optužbe da je učinila krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 4. u vezi člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika. Istom presudom je odlučeno da troškovi krivičnog postupka iz člana 193. stav 2. tačka 1 - 6. ZKP padaju na teret budžetskih sredstava. Oštećeni M.Š.1, M.Š.2 i D.Š. su upućeni na parnični postupak radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva.

Presudom Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 br. 3610/11 od 08. 02. 2011. godine, odbijena je kao neosnovana žalba punomoćnika oštećene kao tužioca M.Š.1, a prvostepena presuda je potvrđena. Istom presudom je odbačena žalba oštećenog M.Š.2 izjavljena protiv prvostepene presude, kao nedozvoljena.

Protiv navedenih presuda Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP. Kao osnov podnošenja zahteva navedena je i bitna povreda odredaba krivičnog postupka bez preciznog određenja o kojoj bi se povredi radilo, a u obrazloženju zahteva kao bitna povreda krivičnog postupka određena je odredba člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP. Republički javni tužilac je predložio da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je navedenim presudama učinjena povreda krivičnog zakona i bitna povreda odredaba krivičnog postupka u korist okrivljene LJ.V.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu branioca okrivljene, advokata M.P., a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i okrivljene LJ.V., na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, sa presudama protiv kojih je zahtev podignut, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Prema navodima zahteva, okrivljena je oslobođena od optužbe da je prouzrokovala saobraćajni udes ne pridržavajući se saobraćajnih propisa i to odredbe člana 45. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima (ZOBS-a), koji obavezuje vozače na prilagođavanje brzine kretanja vozila osobinama i stanju puta, a u razlozima presude, prihvatajući nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke, oba suda su zaključila da je okrivljena vozila brzinom od 63,2 km/h, a da bi pri bilo kojoj brzini kretanja od 48,8 km/h, ili manjoj uspela da zaustavi vozilo ispred mesta udesa. Kako je, u zoni saobraćajne nezgode brzina ograničena na 50 km/h, što se gotovo poklapa sa brzinom pri kojoj bi bila izbegnuta saobraćajna nezgoda, a brzina kretanja vozila okrivljene je bila znatno veća, to zaključak o nedokazanosti činjenice da je okrivljena svojom vožnjom prouzrokovala saobraćajnu nezgodu, čini razloge i prvostepene i drugostepene presude protivrečnim i nerazumljivim, te je time po stavu iznetom u zahtevu učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP. Pored toga, prvostepeni i drugostepeni sud, ocenjujući da prekoračenje brzine nije u uzročnoj vezi sa nastalom nezgodom – kako se u zahtevu dalje navodi – potpuno zanemaruju mogućnost podeljene odgovornosti koja je u ovom slučaju pretežna u odnosu na okrivljenu zbog brzine kretanja značajno veće od dozvoljene. Tako iz potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a posebno u pogledu neprilagođene brzine kretanja vozila okrivljene, sudovi izvlače sasvim pogrešan zaključak da nije dokazano da je okrivljena izvršila krivično delo i time, po stavu Republičkog javnog tužilaštva, čine i povredu Krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP u korist okrivljene.

Iznete navode zahteva, Vrhovni kasacioni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Prvostepeni sud je oslobodio okrivljenu V.L.J. od optužbe da je izvršila krivično delo koje joj je optužnicom oštećenog kao tužioca stavljeno na teret, nalazeći da nema dokaza da je ona svojom radnjom prouzrokovala saobraćajnu nezgodu. Za ovaj stav dati su jasni i potpuni razlozi koje je prihvatio i drugostepeni sud. Prihvaćen je nalaz i mišljenje sudskog veštaka na osnovu čega je i utvrđena činjenica da je okrivljena upravljala svojim vozilom brzinom od 63,2 km/h, umesto brzine od 50 km/h, što je najveća dozvoljena brzina na tom delu puta. Procenjujući ovaj dokaz u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, prvostepeni sud je zaključio da brzina kretanja vozila okrivljene u konkretnoj saobraćajnoj situaciji nije u uzročnoj vezi sa nastalom nezgodom, jer bi, po oceni suda, „do nezgode došlo i da se vozilo kretalo brzinom od 48,8 km/h, i svakom preko, što znači da bi do nezgode došlo i da se vozilo kretalo najvećom dozvoljenom brzinom“ na navedenoj deonici puta. Uzrok saobraćajne nezgode, po oceni suda nije u nedozvoljenoj brzini i sud je za takav stav našao uporište u detaljnoj analizi ponašanja oba učesnika u javnom saobraćaju u konkretnim saobraćajnim uslovima. Svoj stav je prvostepeni sud detaljno obrazložio, a drugostepeni sud je taj stav podržao prihvatajući, kao pravilne, razloge prvostepenog suda.

Za isključivi uzrok saobraćajne nezgode prvostepeni sud je opredelilo ponašanje vozača bicikla koji je, „na bliskom rastojanju ispred vozila okrivljene započeo skretanje u svoju levu stranu ka sporednom putu, a da se prethodno nije uverio da će preduzetu radnju obaviti na bezbedan način“. Ovakav postupak – iznenadno skretanje bicikla koji se do tada kretao levom kolovoznom trakom u suprotnom smeru od kretanja vozila okrivljene, po stavu prvostepenog i drugostepenog suda ne spada, u konkretnoj saobraćajnoj situaciji, u predvidivu okolnost koju bi vozač – okrivljena, objektivno imala razloga da očekuje i prema njoj prilagodi brzinu kretanja svog vozila, što bi bila obaveza koja proizilazi iz odredbe člana 45. ZOBS-a. Zato, na strani okrivljene nema uzročne veze, ali ni podeljene ili, kako je navedeno u zahtevu – prevalentne odgovornosti u smislu bitnog doprinosa izvršenju krivičnog dela, jer nije dokazano da je njenim postupanjem u javnom saobraćaju prouzrokovano ugrožavanje javnog saobraćaja i nastupanje posledice – smrti vozača bicikla, kako je opisano u optužnici. Utvrdivši da je saobraćajnu nezgodu prouzrokovao vozač bicikla svojim nepropisnim i, za ostale vozače, nepredvidivim postupanjem, prvostepeni sud je, a što je podržao i drugostepeni sud, pravilno primenio odredbe Krivičnog zakona i ZOBS-a, kao i odredbe Zakonika o krivičnom postupku, kada je okrivljenu oslobodio od optužbe na osnovu člana 355. stav 1. tačka 2. ZKP. Zato ne stoje navodi zahteva o potojanju bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ni o povredi Krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP.

Nalazeći iz iznetih razloga, da pobijanim presudama nisu učinjene povrede zakona na koje se ukazuje u zahtevu za zaštitu zakonitosti, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.